

РЕШЕНИЕ

№ 5429

гр. София, 12.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 09.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8216** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ш. М./ S. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на А., срещу Заповед № 4379 ПАМ-357/19.08.2022г., издадена от началник на Гранично полицейско управление (ГПУ) – К., с която, на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, е принудително настанена в специализиран дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ).

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването му, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли съда да отмени заповедта. Ответникът, началник на Гранично полицейско управление (ГПУ) – К., изпраща административната преписка по издаване на заповедта. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства се установява, че гражданката на А. Ш. М. на 18.08.2022г. в 20:40 часа е задържана на ГПН от ГПУ – К.. Според описаното в докладна записка рег. № 4379р-21213 от 18.08.2022г. и обстоятелствен протокол от същата дата, тя е забелязана по асфалтов път в [населено място] извор, [община], Софийска област, на около 2800 м. югоизточно от 291 ГП, да се движи пеша към

[населено място]. След извършена проверка е установена самоличността на жалбоподателката. Отведена е в ГПУ К..

Според писмените обяснения на Ш. М. от 19.08.2022г., дадени чрез преводач, тя е влязла в страната преди около 5 месеца незаконно през българо-турската граница. За пръв път е задържана в България в [населено място]. Била настанена в бежанския лагер в [населено място], откъдето била освободена след месец. Преди около месец сама излязла от лагера и си купила билет за влака до [населено място], където в градинката пред джамията се запознала с двама сирийски граждани, които ѝ предложили да остане при тях в кв. Л.. До 18.08.2022г. живяла при тях. На посочената дата около 20:00 часа отишла на гарата в С., където се разбрала с таксиметров шофьор да я закара до К.. Около 20:40 – 21:00 ч., той я оставил близо до голямо населено място. Слязла от таксито, прескочила мантизелата и следвала ЖП линията, видяла задръстване от коли и светлини от граничния пункт. Според писмените обяснения на жалбоподателката, тя вървяла в една нива, когато била заобиколена от български гранични полицаи, които я отвели в полицейското управление. Заявява, че крайната ѝ дестинация е Германия. Със заповед № 4379ПАМ-356/19.08.2022г., на основание чл. 39а, ал.1, т.2 и чл.41, т.4 от ЗЧРБ на чуждата гражданка е наложена ПАМ “връщане до страна на произход - А.”.

Във връзка със съществуващи пречки за изпълнение на тази заповед, изразяващи се в това, че чужденецът не притежава необходимите документи и средства да напусне страната, което възпрепятства изпълнението на заповедта и мотивите в предложението рег. № 4379р-21237/19.08.2022г. по описа на ГПУ – К., на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, със заповед рег. № 4379ПАМ-357 от 19.08.2022г. на началника на ГПУ – К. Ш. М. е принудително настанена в СДВНЧ към Дирекция “Миграция” за срок до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ и организиране извеждането на чужденеца от Република България, но не повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на адресата на 19.08.2022г. Запознаването със съдържанието ѝ е удостоверено с подписа на преводач.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

От отбелязването върху обжалваната заповед се установява, че жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ, от адресата на оспорената заповед – лице с правен интерес от оспорването ѝ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган в съответствие с нормата на чл.44, ал.1 вр. с ал.10 от ЗЧРБ – началника на ГПУ – К., упълномощен със заповед № 4078з-171/14.02.2022г. на директора на Регионална дирекция “Гранична полиция” – Драгоман, при условията на заместване, съгласно Заповед № 4078з-1116/18.08.2022г.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. В съответствие с изискванията на чл.34 АПК, на жалбоподателката е дадена възможност да даде обяснения пред административния орган, осигурен ѝ е преводач. Спазени са и изискванията на чл. 35 АПК - индивидуалният административен акт е издаден, след като се изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Нарушението на чл.26 АПК, че чуждата гражданка не е уведомена за започване на производството по издаване на заповедта, не е съществено, доколкото тя е дала обяснения и е имала

възможност, включително и пред съда, да представи доказателства и изрази становище.

Изложени са фактически и правни основания за издаване на заповедта, като органът изрично се е позовал на предложението предложение рег. № 4379р-21237/19.08.2022г., за да приеме, че са изпълнени изискванията за мотивиране на акта. В заповедта е посочено, че издаването ѝ е необходимо, за да не обезпечи изпълнението на наложената ПАМ “връщане”, тъй като жалбоподателката не разполага със средства и документи.

Оспорената заповед съответства на материалния закон.

Установените по делото факти сочат, че към датата на издаване на процесната заповед Ш. М. е гражданка на трета държава, пребиваваща незаконно на територията на страната. Към тази дата, видно от предложението № 4379р-21237/19.08.2022г е установено, че тя не се намира в производство по закрила – има влязло в сила решение за прекратяване на производство на бежанец. Този факт се потвърждава и от представената регистрационна карта на чужденец, издадена от ДАБ при МС, която важи до 01.07.2022г. Тези твърдения не се оспорват от жалбоподателката, не са представени и доказателства в обратната посока. Поради изложеното, приложение намират разпоредбите на Директива 2008/115 и чл. 44, ал. 8 и ал. 6 ЗЧРБ.

С оглед на това и при отчитане на факта, че на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка “Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна”, мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" е в съответствие с преследваната от закона цел - да се подготви и извърши извеждането на чуждия гражданин извън страната, чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, съответно чл. 15 (1) Директива 2008/115.

Налице са и предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаване на заповед, с която се прилага мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" Съгласно чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ мярката се прилага, когато чуждият гражданин възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

В заповедта е посочено, че лицето възпрепятства изпълнението на заповедта, тъй като не разполага със средства и документи. Тези факти не са оспорени. В обясненията Ш. М. заявява, че е влязла незаконно в Република България през българо-турската граница, че крайната ѝ дестинация е Германия. Искала е незаконно да премине българо-сръбската граница. Пред съда също заявява, че не иска да се връща в А..

Фактическите констатации, направени от органа обосновават верен и обоснован извод, че възпрепятства изпълнението на заповедта и към момента на издаване на заповедта е била налице реална опасност чужденката да се укрие (по смисъла на § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ) и по този начин да бъде осуетено изпълнението на приложената по отношение на нея ПАМ. Липсата на документи за самоличност и средства да напусне страната са безспорно установени факти и обстоятелства, че съществува реална опасност лицето да се укрие и предвид това, че чужденката за втори път се опитва да премине нелегално българската граница на път за Германия.

Съгласно чл.15 на Директива 2008/115, освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или

да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато: а) е налице опасност от укриване; или б) засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

В случая административният орган се е позовал и е обосновал наличие на хипотезата на параграф 1, б. а от чл.15 на Директива 2008/115, след като е установил, че не могат да бъдат приложени ефективно други по-леки мерки. Няма данни чужденецът да притежава средства за издръжка, не е декларирал адрес, на който желае да пребивава, не притежава и документи, място за живеене на територията на страната, социална подкрепа от близки и роднини. От тези правнорелевантни факти следва извод, че по-лека принудителна мярка би била неефективна, а освен това и трудно осъществима. Прилагането ѝ би означавало да се постави под условие възможността за изпълнение на принудителното извеждане. Следователно, с оглед конкретните обстоятелства по делото в случая е изпълнено и изискването на чл. 15, § 1 Директивата - да не може да се приложи ефективно друга достатъчна, но по-лека ПАМ. По изложените съображения налице са материалноправните основания за издаване на заповедта, визирана в чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ. В този смисъл е и практиката на ВАС по аналогичен казус, обективирана в Решение № 4262 от 05.05.2022г. на ВАС по адм. д. № 2547/2022г, IV о.

Неоснователен е и доводът направен в хода на устните състезания от процесуалния представител на жалбоподателката относно принадлежността ѝ към уязвима социална група. В СДВНЧ ще ѝ се осигурят необходимите минимални условия за живот, включително и медицински специалисти, каквито тя не би могла да си осигури поради липса на място за местоживеене и средства за издръжка.

Изпълнено е и цитираното изискване задържането да е за възможно най-кратък срок и да продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, L. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. М./ S. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., срещу Заповед № 4379 ПАМ-357/19.08.2022г., издадена от началник на Гранично полицейско управление – К..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: